

ב"בנק דיסקונט" בחיפה?

לא רק אל הסקיד הבכיר — כי אם גם אל המנהל, ביגר.

בכרטיס של ניירות-הערך של כנפי הופי עה, בין השאר, פעולה מוזרה. נרשם בו, כי דולארים נתי"ד, שהוחזקו על-ידי כנפי, נמכרו במחיר מסויים. באותו יום רכש ביגר אותו סכום של נתי"ד — ומכר אותו באותו יום עצמו ברווח גדול. העסקה — בדולארים של כנפי — הכניסה לחשבונו של ביגר כ-16 אלף ל"י.

כאשר היתה החקירה עדיין בשלביה הפנימיים, נתבקש ביגר לתת הסבר. לא ברור מה בדיוק נאמר באותה שיחה, אבל ביגר הודה שאומנם בוצעה עסקה זו, על-ידי אותו פקיד בכיר. אבל הוא הבטיח כי היתה זו העסקה היחידה מסוג זה — והוא הביע נכונות להחזיר מיד את כל סכומי הכסף החסרים.

אך במרוצת החקירה, הסתבר שבוצעו הר-

מכונתו החדשה באחד ממורדות הכרמל, הופיע למחרת היום כשהוא נוסע במכונית חדשה אחרת.

הוא גם היה הראשון שנעצר על-ידי מש-טרת חיפה — שגילתה אצלו נכונות לספר הכל. אך תמורת שיתוף-הפעולה ביקש מן המשטרה טובה אישית: צו בית-המשפט ש' יאסור פירסום שמו. הוא גם התנה את שיתוף-הפעולה עם החוקרים בכך, שישוחרר מן המעצר בערבות.

וכך, כשהובא האיש לבית-משפט השלום החיפאי, ביום השלישי האחרון, הפתיע נציג המשטרה את השופטת. פקד שכנאי ויגורבי ביקש לאסור את פירסום שמו של החשוד, כי "גילוי שמו בשלב זה עשוי להכביד על החקירה". הוא עוד הציע לשחרר את ה' חשוד בערבות.

שופטת השלום הראשית מרים ורלינסקי-שרקמן לא התנגדה לבקשתו של קצין ה'

הגדולה

בה מאוד עיסקות מסוג זה, בחשבון ניירות-הערך של ביגר. ההיקף המשוער: 250 אלף ל"י.

***

מה חלקו של הסגן?

מה חלקו של האיש החמישי, סגן ה' מנהל יוסף מורח? לפני שנכנס לבנק-אית, היה מורחי בעל מיפעל בקאהיר, בה נולד ובה חי עד 1956. חודשים מעטים לפני פרוץ מיבצע קדש, חיטל את עסקיו, עלה עם אשתו וילדיו למטוס, טס על חשבונו לרומא, ומשם ישר ללוד.

הוא עזר להקים את מחלקת ניירות-הערך בדיסקונט חיפה, אם כי לאחרונה — עם עלייתו בדרגה — לא עסק ישירות בעיס'קות נתי"ד וניירות-הערך.

בהיותו בעל זכות-התימה, אישר את מר-בית המיסמכים, הפקודות והקבלות שהמש-טרה משתדלת עתה לפענח את סודותיהם. האם ידע מה מסתתר במיסמכים אלה, או חתם אוטומטית?

אחד מקציני המשטרה, שניהלו את החק'רה, רמז שלא הצליח להוציא הרבה מפיו של מורחי. ואילו קרובי-משפחתו החלונני, כי בנסיגתו להוציא ממנו אינפורמציה — שהוא אולי אינו יודע אותה — הפעילו ה'

משטרה לאסור את פירסום השם, אך לא הסכימה לשחרר את החשוד בערבות והחלי'טה — ללא בקשת התביעה — לעצור אותו 15-יום.

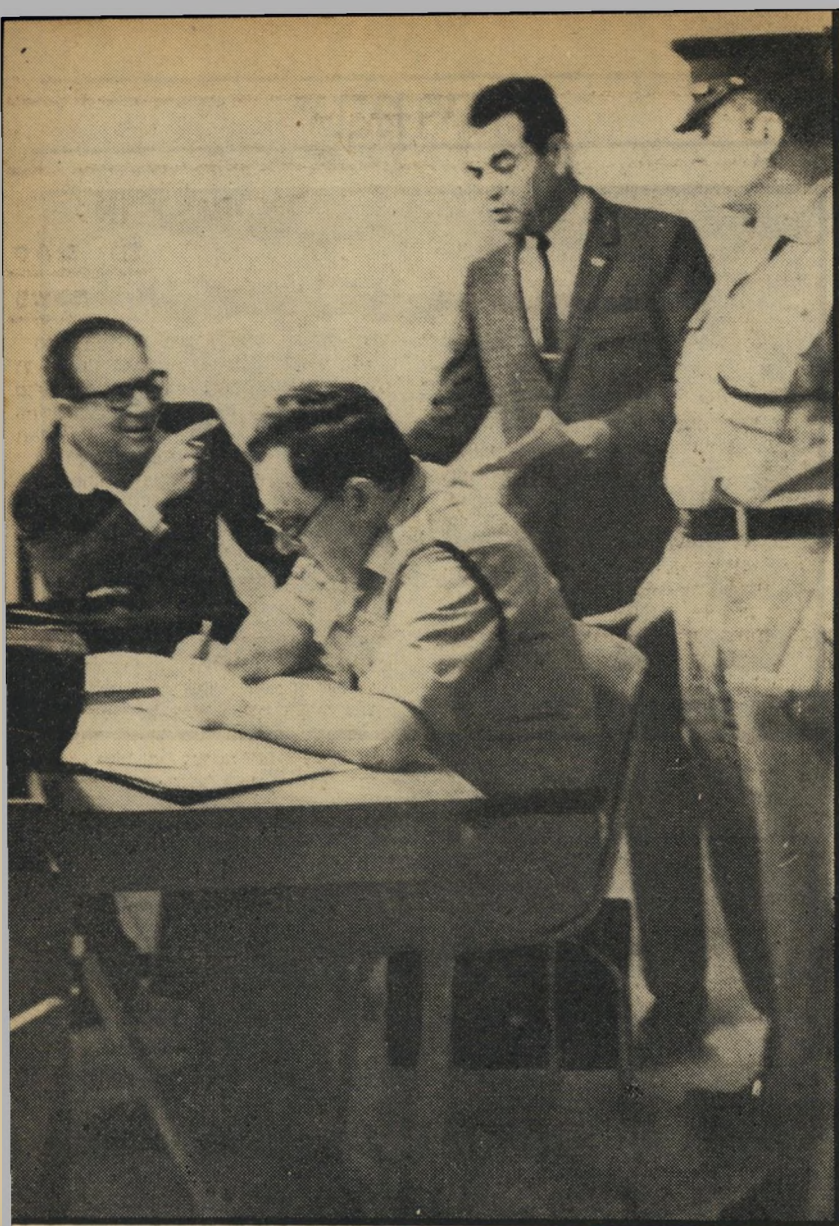
אלא שאו כבר היה בידי המשטרה חומר מספיק להרחבת החקירה. זה אחרי זה נעצרו סגן מנהל הבנק, יוסף מורחי, והמנהל — יצחק ביגר. זמן מה אחריהם נעצר לחקירה — ושוחרר בערבות — איש-עסקים חיפאי ששמו נשמר בסוד.

***

כמה כסף עבר?

לקראת סוף השבוע כבר החזיקה המשטרה חמישה קצוות של החוטים: המתלונן הראשון, עורך-הדין כנפי הפקיד הבכיר ממחלקת ניירות-הערך, ששמו נאסר בצורה מתמיהה לפירסום; סגן-המנהל יוסף מורחי; המנהל יצחק ביגר; והסוחר שנקרא לחקירה אך לא נעצר, "מטעמי בריאות". גם שמו, מסיבה בלתי ידועה, הוסתר על-ידי המשטרה.

על חלקו של כנפי כבר ידוע, למעשה, כמעט הכל. אבל החשבונות שלו בבנק היו נקודת-מוצא לא רק לפיענוח התעלומה של 23 אלף הלירות. בדיקת החשבונות הובילה

המנהל והשוטרים

יצחק ביגר, מנהל בנק דיסקונט בחיפה, יושב בחדר המעצרים בבית-המשפט, שעה שהשוטרים מכניסים את ניירותיו, לפני הבאתו בפני השופט. כשהוצאה נגדו פקודת מעצר, הגיש עירעור.

המעילה. אחרים דיברו על סכום גדול עוד יותר.

***

מה מקור העושר?

חוליות העולם הזה ביקרה בביתו של המנהל העצור, יצחק ביגר. הוא גר ב' וילה מפוארת בשכונה המפוארת ביותר על הכרמל. ביתו דומה למיבצר נחמא בתוך גינה מטופחת בהוד הכרמל, מטופחת ורחבת-ידיים. חדר-האורחים הגדול מרוהט ב' רהיטים חוישים, מרופדים בעור. ריצפתו ה' שחורה והמבטיקה מכוסה בטיחים יק'רים.

לחילה הזאת נכנסה משפחת ביגר עם אר'בעת ילדיה לפני למעלה משנה. מנהל ה' בנק קנה אותה אחרי שבעליה הקודם, עורך-הדין נחמן רם, הסתכר בחובות. שמרונה, אשתו של המנהל, דומה יותר לקיבוצינית צנועה מאשר לבעלת בית המיליונרים. "אני בטוחה שבעלי חף מפשע", אמרה שומרונה ביגר לכתבת העולם הזה. "אנחנו משפחה ותיקה ומכובדת בישראל, בעלי דור רביעי בארץ. הוא היה קצין בהגנה ואחד האזרחים המכובדים ביותר בטבריה ובפתח-תקוה. פ'קיד הבנק הלשין על בעלי וסיפר שקרים כדי להלבין את עצמו. אתמול אחרי הצהריים באו אלינו שוטרים וביקשו לשוחח עם בעלי. הוא נסע יחד איתם ורק אחרי כן טילפן לי שהוא נמצא במעצר. אני מאמינה בכל ליבי שזו טעות."

מה מקור העושר? ביגר, בן לאחת המש'פחות הידועות והוותיקות של טבריה, החל את הקאריירה שלו כפקיד שומה במס'ת-כנ'סה, בעיר מולדתו. מעבודה זו, אין להניח שאפשר להתעשר.

גם כאשר עבר לבנק דיסקונט, ונשלח ל'נהל את טניפי הבנק בפתח-תקוה, חי ב' צניעות ממשכורתו.

המקור הגלוי העיקרי לעושרו היתה הירר'שה שהותיר לו אביו: מיגרשים, בתים ושנ'ג בתיקולנוע.

כך, בעוד שהפקיד הבכיר עורך תמיהה בפזרנותו ובעושרו המופגן, לא עורר סיג'נוי-מחיתו של ביגר שום חשד. איש לא העלה על דעתו שעושרו לא בא אליו ב' ישר.

בדרך למעצר

ביגר מסתיר את פניו בעיתון, בדרך-סו'הג' יידת אל בית-המשפט. הוא הכריז שלא ידע על המעילה.

ביום העצמאות הראשון

תמונה זו צולמה בטבריה, לפני 21 שנה. ביגר היה אז סגן-מישנה בצה"ל, יושב על במת החזומנים, יחד עם אשתו. הוא יליד טבריה.